

بنگاههای

زود بازد

**موضوع بنگاههای
زود بازده همواره از
حساسیت بالایی
برخوردار بود و در
برهه‌ای از زمان، به
آوردنگاه ژنرال‌های
اقتصادی دولت نهم
تبديل شد.**

درصد رشد کرده و این رشد ناشی از تأکیدات حکومتی و حتی فشارهای سیاسی زیادی است که از سوی دولت به بانک‌ها وارد شد و آنان را وادار ساخت تا حتی بخش قابل توجهی از منابع مورد نیاز برای پرداخت به بنگاههای زودبازد را محل خزانه بانک مرکزی تأمین کنند. بدینهی است که این اقدام از یک طرف باعث افزایش حجم نقدینگی شد و از سوی دیگر، مطالبات عموق سیستم بانکی را به جایی رساند که اکنون به عنوان یک بحران از آن یاد می‌شود.

علاوه براین، درباره انحراف تسهیلات اعطایی به بنگاههای زودبازد هم روایات متعدد و متعارضی عنوان می‌شود که یکی از آنها نظر بانک مرکزی است. مطابق گزارش این نهاد مالی، میزان انحراف تسهیلات بنگاههای زودبازد ۳۸ درصد است و در واقع، ۳۸ درصد از تسهیلات اعطایی به بنگاههای زودبازد به جای تزریق شدن به بخش تولید، به بخش‌های سودآوری همچون مسکن و سایر معاملات منحرف شده است.

اما مقامات وزارت کار و امور اجتماعی و طراحان استراتژی تقویت و حمایت از بنگاههای زودبازد، با این گونه تحلیل‌ها مخالفند و ضمن انتقاد از عملکرد سیستم بانکی و دفاع از عملکرد بنگاههای زودبازد، در پی ادامه این طرح هستند. در همین راستا وزیر جدید کار و امور اجتماعی در مراسم معارفه خود اعلام کرد که مشکل اشتغال، یک شبهه وجود نیامده که یک شبهه نیز رفع شود. وی در ادامه سخنان خود اجرای طرح بنگاههای زود بازد را خوب و مثبت ارزیابی کرد و گفت: با استخراج نتایج تمام شماری و رفع مشکلات اجرایی طرح بنگاههای زود بازد، کار با قوت بیشتری ادامه می‌یابد، ولی توسعه بنگاههای متوسط و بزرگ نیز در منظور قرار دارد. لازم به ذکر است که هدف از اجرای طرح تمام شماری بنگاههای زودبازد، دستیابی به یک تصویر روشن از وضعیت عملکرد بنگاههای مزبور و پاسخگویی به برخی ابهامات در این زمینه است.

در ادامه این اظهارنظر، معاون وزارت کار و امور اجتماعی هم اعلام کرد که اگر اعتبار هشت هزار میلیارد تومانی مورد نیاز بنگاههای زودبازد در سال جاری توسط بانک‌ها تأمین شود، حدود ۸۰۰ هزار اشتغال جدید ایجاد

در جریان برگزاری بیستمین همایش بانکداری اسلامی، رئیس کل بانک مرکزی درباره بنگاههای زود بازد دو مطلب گفت. مطلب اول این بود که سهمیه ابلاغی برای تسهیلات بنگاههای زودبازد تا سال ۱۳۸۷، حدود ۴۶ هزار میلیارد ریال بوده که ۲۱۴ هزار میلیارد ریال آن پرداخت شده است، و مطلب دوم این بود که بانک‌های ملی، ملت و کشاورزی باید ۵۰ درصد منابع خودشان را به تسهیلات بنگاههای زود بازده اختصاص دهند.

این اظهار نظرها، تنها نشانه‌های اهمیت یافتن موضوع بنگاههای زودبازد بشمار نمی‌روند، بلکه اگر به همین چند سال گذشته از فعالیت دولت بنگریم، ملاحظه می‌کنیم که این موضوع، همواره از حساسیت بالایی برخوردار بوده و در بردهای از زمان حتی به آوردنگاه ژنرال‌های اقتصادی دولت نهم تبدیل شده و به جایگایی چند مهره اصلی انجامیده و بسیاری از تصمیم‌های متخذ در حوزه سیاست‌های پولی و عملکرد سیستم بانکی هم به طور آسکار و پنهان با موضوع بنگاههای زود بازده گره خورده است، کما اینکه براساس گزارش عملکرد دولت نهم که توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی منتشر شد، کل تسهیلات پرداختی شبکه بانکی از شهریور سال ۸۴ تا پایان دی ماه سال ۸۷، حدود ۱۰۱ هزار و ۵۳۱ میلیارد تومان بوده که حدود ۲۲ هزار و ۳۳۵ میلیارد تومان آن مربوط به بنگاههای زود بازده بوده است. به عبارت دیگر، شبکه بانکی در فاصله زمانی شهریور ۱۳۸۴ تا پایان دی ۱۳۸۷، معادل ۲۵/۷ درصد منابع خود را صرف تأمین مالی بنگاههای زودبازد کرده است. با وجود این، معاون وزارت کار و امور اجتماعی تسهیلات پرداخت شده به بنگاههای زودبازد را کمتر از چهار درصد نیازها اعلام کرده و معتقد است که اگر سیاست‌های انتباختی بانکی در سال ۱۳۸۷ نبود، عملکرد چهار ساله وزارت کار به مرائب بهتر می‌شد.

لازم به یادآوری است که در دولت هشتم تنها حدود ۹۰۰ میلیارد تومان صرف بنگاههای زود بازد شد که به دلیل ناکارآمدی این طرح، متوقف گردید و مقایسه عملکرد دولت‌های هشتم و نهم در این بخش نشان می‌دهد که تسهیلات ویژه بنگاههای زود بازده در دولت نهم به میزان

نیز به تفکیک بخش‌های مختلف به شرح زیر اعلام شده است:

- بخش صنعت	۲۹ درصد
- بخش کشاورزی	۲۶ درصد
- خود اشتغالی	۲۵ درصد
- بخش خدمات	۱۹ درصد
- گردشگری	۱ درصد
جمع	
	۱۰۰ درصد

**در حالیکه سیستم
بانکی ۲۵/۷ درصد
منابع خود را صرف
بنگاه‌های زودبازدۀ
کرده است، باز هم
مقامات وزارت کار و
امور اجتماعی از
سیاست‌های
انقباضی سیستم
بانکی در سال
گذشته گله دارند.**

به هر حال، با توجه به اینکه در "شهرآورد" بنگاه‌های زودبازدۀ حکایت همچنان باقیست و طرفین این معادله نیز کماکان بر موضع اکثراً اجباری و تحملی خویش پافشاری می‌کنند و تغییر چشمگیری از لحاظ کنشگران و روابط فیما بین مشاهده نمی‌شود، لذا موضوع ویژه این شماره را به بحث بنگاه‌هایی زود بازدۀ اختصاص می‌دهیم و بدون ورود به مناقشه‌هایی که عمدتاً خاستگاه سیاسی و جناحی دارند، طی دو مقاله علمی به "نقش بنگاه‌های کوچک زودبازدۀ توسعه اقتصادی ایران" و سپس به "بررسی نقش نظام بانکی در ایجاد و اشتغال در بخش‌های مختلف اقتصادی (مورد استان زنجان)" می‌پردازیم تا فضا برای تصمیم‌گیری‌های بعدی درباره این بنگاه‌ها روشن‌تر شود و ضریب خطای تصمیم‌گیری کاهش یابد.

بانک و اقتصاد

خواهد شد. وی در ادامه توضیح داد: راجع به کل اعتبار اختصاص یافته به اشتغال جدید، هنوز تصمیمی گرفته نشده، ولی برای اجرای طرح‌های مصوب و نیمه تمام در سیستم بانکی، هشت هزار میلیارد تومان پیش‌بینی می‌شود.

در این رابطه بد نیست که به گزارش روابط عمومی وزارت کار و امور اجتماعی هم اشاره‌ای داشته باشیم. طبق این گزارش، میزان اشتغال ایجاد شده در اثر پرداخت تسهیلات به مناقضیان بنگاه‌های زودبازدۀ کارآفرین در سال‌های ۱۳۸۵ تا خرداد سال ۱۳۸۸ به عدد ۹۷۳ هزار و ۳۷۷ رسید و تعداد طرح‌های بهره‌برداری شده از محل پرداخت این تسهیلات نیز در مدت یاد شده ۴۹۶ هزار و ۸۳۶ طرح است.

مطابق این گزارش، سهم بخش‌های مختلف اقتصادی از تسهیلات پرداخت شده به مناقضیان به شرح زیر است:

- بخش صنعت و معدن	۵۱ درصد
- بخش خدمات	۱۹ درصد
- بخش کشاورزی	۱۸ درصد
- خود اشتغالی	۱۰/۵ درصد
- گردشگری	۱/۵ درصد
جمع	
	۱۰۰ درصد

به علاوه، میزان اشتغال جدید در طرح‌های بهره‌برداری شده